

Гнелиця І.,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
Державного податкового університету
Науковий керівник: Амеліна А.

ДОСВІД БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Боротьба зі злочинністю – одне з ключових завдань правової системи будь-якої країни. Вивчення міжнародного досвіду в цій галузі має величезне значення для вдосконалення методів боротьби зі злочинністю у власній країні.

В цій доповіді хочу звернути Вашу увагу на 2 країни США та Німеччину, ми розберемо їхній досвід боротьби більш детально та підведемо підсумки.

Перша країна, на яку хочу звернути Вашу увагу – це США.

США мають сімдесятилітній досвід боротьби з організованою злочинністю. Особливо активізувалась ця діяльність після Другої світової війни, коли було прийнято майже 10 законів [1, с. 96].

Першим з них був закон Гоббса про боротьбу з рекетом (Hobbs Antiracketeering Act) 1946 року... Однак найбільш важливим, ефективним та чинним до цього часу є Закон про контроль над організованою злочинністю 1970 року. Центральне місце в цьому законі належить 9-му розділу, відомому під назвою РІКО [1, с. 96].

Успіх у боротьбі з організованою злочинністю неможливий без державної стратегії її попередження [1, с. 98].

Для ефективної протидії організованій злочинності необхідно було криміналізувати саму діяльність по організації та керівництву злочинною організацією та членству в ній. Як було зазначено, у США перші кроки в цьому напрямку були зроблені в 1970 році з прийняттям Закону про контроль над організованою злочинністю [1, с. 99].

Одним із заходів боротьби з організованою злочинністю; є конфіскація. У США є два основні різновиди конфіскації: цивільна та кримінальна [1, с. 100].

Необхідними засобами розслідування злочинної діяльності організованих груп, об'єднань, синдикатів є використання у групах інформаторів чи секретних агентів; спонукання члена групи надавати інформацію чи відомості про гаку групу чи її членів; підслуховування та запис телефонних розмов; використання підслуховуючих приладів; одержання доступу до банківських рахунків чи документів корпорацій та обмін інформацією між правоохоронними органами [1, с. 101].

Наступне, що ми будемо розглядати, це досвід боротьби із злочинністю у Німеччині.

Особливе місце серед цих органів, як у ФРН, так і в інших демократичних країнах займає поліція. Правовою основою діяльності

поліції ФРН є норми Конституції ФРН від 23 травня 1949 року, положення яких розвиваються і конкретизуються у 524 федеральних законах «Про поліцію» і «Про співробітництво», інших законодавчих актах держави [2, с. 523–524]. Найважливішою ланкою Федеральної поліції є Федеральна прикордонна поліція, підпорядкована безпосередньо федеральному МВС. Її основне завдання – контролювання державного кордону, боротьба з організованою злочинністю, нелегальною еміграцією, контрабандою наркотиків, охорона найбільш важливих установ, розслідування правопорушень у сфері екології, підтримка громадської безпеки на залізничному й авіаційному транспорті [3, с. 63–64].

До органів розслідування злочинів Федеративної республіки Німеччина входять поліція, прокуратура і слідчий суддя. Основна роль належить прокуратурі, яка наділена функцією дізнання[4].

Конституція Німеччини поряд з органами загальнофедеральної поліції, надає правом утворювати власну поліцейську систему кожній федеральній землі. За обсягом повноважень поліція федеральних земель поділяється на: державну (земельну) окружну, повітову і міську (муніципальну). Поліція земель також підпорядкована Міністерству внутрішніх справ, за винятком міської (муніципальної) поліції, що перебуває у віданні органів міського самоврядування і утримується за рахунок міського бюджету. Структурно земельна поліція включає в себе: патрульну службу, або поліцію громадської безпеки, до обов'язків якої входить розслідування дрібних і середньої важкості злочинів, порушень громадського порядку, правове переслідування порушників дорожнього руху; дорожню поліцію, яка забезпечує безпеку дорожнього руху; спецпідрозділи, або поліцію оперативного втручання, що надає допомогу патрульній службі та кримінальній поліції під час проведення масових заходів; кримінальну поліцію землі, до обов'язків якої входить розслідування значних злочинів [5, с. 17–18].

В Німеччині існує дворівнева система поліції, є федеральна поліція і поліція земель, проте, під час проведення масових заходів можуть використовуватись як підрозділи місцевої поліції, так і федеральної [6, с. 360].

З прочитаного ми можемо винести, досвід боротьби зі злочинністю в США та Німеччині демонструє різні підходи та стратегії, зумовлені специфікою правових систем і соціально-політичними умовами цих країн.

У США боротьба з організованою злочинністю набула значного розвитку після Другої світової війни, зокрема завдяки прийняттю ряду законів, зокрема Закону про контроль над організованою злочинністю 1970 року, який криміналізує участь у злочинних організаціях.

У Німеччині боротьба з організованою злочинністю координується через систему поліції, яка складається з федеральної

поліції та поліції земель. Правова база діяльності поліції закріплена Конституцією ФРН та рядом спеціалізованих законів. Загалом, у обох країнах відзначається комплексний підхід до боротьби з організованою злочинністю, що включає законодавчі ініціативи, ефективні правоохоронні стратегії та використання сучасних технологій.

Список використаних джерел

1. Афанасьєв В.В., Буromенський М.В., Шостко О.Ю., Чаричанський О.О., Зайда В.В. Питання боротьби зі злочинністю. Деякі питання боротьби з організованою злочинністю в США та окремих Європейських країнах: збірник наукових праць. 2000. С. 96-101.

2. Ярмак Х. П., Ярмак В. Х. Професійна підготовка персоналу поліції у Федеративній Республіці Німеччина, С. 522-529

3. Банах С. В., Грубінко А. В., Савенко В. В., Ухач В. З. Історія правоохоронних органів України: Підручник. Тернопіль: ЗУНУ, 2021. 232 с.

4. Code de procédure pénale (Code of criminal procedure of France). Act № 2005-1550. 12 December 2005.

5. Коненко С. Я. Реорганізація системи МВС України на сучасному етапі державотворення: (із досвіду реорганізації поліції Німеччини). К.: Знання України, 2006. 44 с.

6. Охорона громадського порядку під час проведення футбольних матчів: навч. посібник / за заг. ред. В. В. Коваленка. К.: КНТ, 2012. 360 с.

Гороховська В.,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
Дніпровського державного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник: Шинкаренко І.

РОЛЬ ЕФЕКТИВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ЮРИСТІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

В умовах воєнного стану роль ефективної комунікації у юридичній діяльності стає надзвичайно важливою. Юристи та правозахисники повинні адаптувати свої стратегії спілкування для забезпечення захисту прав і свобод громадян, підтримки правопорядку та здійснення правосуддя. В умовах кризових ситуацій та нестабільності важливо не лише вміти правильно формулювати інформацію, але й забезпечувати її швидкий та зрозумілий обмін між усіма учасниками правового процесу.

Ефективна комунікація у юридичній діяльності включає в себе передачу інформації, аргументацію позицій, взаємодію з клієнтами, судовими органами та іншими учасниками процесу. Під час воєнного